

32.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 32 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) wprowadza się zmiany następujące:

1) W § 107 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kontyngent odpędu, obliczony dla poszczególnych województw na podstawie przenisów ustępu poprzedniego, może być zmniejszony o 5% i uzyskane w ten sposób ilości kontyngentu odpędu mogą być przydzielone innym województwom”.

2) W § 109 ust. 1 punkt c otrzymuje brzmienie następujące:

„10%—zależnie od przeciętnego obszaru zajętego w ostatnim trzyleciu pod uprawę buraków cukrowych; podział na województwa części kontyngentu odpędu, przypadającej na ten czynnik przeprowadza się w sposób następujący:

Przyznaje się każdemu województwu zależnie od przeciętnego obszaru uprawy buraków, przypadającego na jedną gorzelnię w województwie pewną zgóry określoną ilość punktów, a mianowicie, przy zupełnym braku uprawy buraków cukrowych — 150 punktów, przy przeciętnym obszarze od 1 do 4 ha — 100, od 5 do 9 — 70, od 10 do 19 — 45, od 20 do 29 — 25 i powyżej 30 ha — 10 punktów; następnie dzieli się kontyngent odpędu w stosunku prostym do iloczynów liczby punktów przez liczbę gorzelnii w każdym województwie.

Przy rozdziale wojewódzkiego kontyngentu odpędu pomiędzy gorzelnie przyznaje się poszczególnym gorzelniom zależnie od wielkości obszaru uprawy buraków następującą ilość punktów: dla majątków o obszarze uprawy buraków cukrowych do 10 ha — 280, od 11 do 20 — 230, od 21 do 30 — 185, od 31 do 40 — 145, od 41 do 50 — 110, od 51 do 70 — 80, od 71 do 100 — 55, od 101 do 140 — 35, od 141 do 190 — 20 i powyżej 190 ha — 10 punktów; następnie dzieli się kontyngent odpędu wprost proporcjonalnie do liczby punktów. Powierzchnie uprawy

buraków cukrowych należy zaokrąglić do pełnych hektarów.

3) W § 326 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Na trzylecie 1936/37/38/39 najwyższy kontyngent odpędu, jaki może posiadać poszczególna gorzelnia rolnicza, oznacza się na 1.500 hl alkoholu, najniższy zaś na 400 hl alkoholu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

33.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu ogólnego kontyngentu odpędu na trzylecie 1936/37, 1937/38 i 1938/39 dla gorzelnii rolniczych oraz podziale tego kontyngentu na poszczególne województwa.

Na podstawie art. 32 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogólny kontyngent odpędu dla gorzelnii rolniczych dla całego Państwa na poszczególne kampanie trzylecia 1936/37, 1937/38 i 1938/39 ustala się w wysokości 1.080.000 hektolitrow alkoholu, z czego przeznaczają się 864.000 hektolitrow alkoholu do podziału pomiędzy poszczególne województwa, 216.000 hektolitrow alkoholu pozostawia się zaś jako rezerwę specjalną.

§ 2. Osiemset sześćdziesiąt cztery tysiące hektolitrow alkoholu rozdziela się pomiędzy poszczególne województwa jak następuje:

woj. warszawskie	57.230 hl. alkoholu
„ łódzkie	42.375 „ „
„ kieleckie	28.640 „ „
„ lubelskie	60.280 „ „
„ białostockie	23.530 „ „
„ wileńskie	18.690 „ „
„ nowogrodzkie	21.750 „ „
„ poleskie	13.440 „ „
„ wołyńskie	8.870 „ „
„ poznańskie	286.960 „ „
„ pomorskie	96.600 „ „
„ krakowskie	18.735 „ „
„ lwowskie	78.490 „ „
„ stanisławowskie	19.800 „ „
„ tarnopolskie	73.220 „ „
„ śląskie	15.390 „ „

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

34.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 14 stycznia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o tymczasowej zmianie „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych”.

Na podstawie art. 4 pkt. 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) w brzmieniu, nadanem jej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r., zmieniającym i uzupełniającym przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 76, poz. 599) oraz na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. W „Regulaminie przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych”, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 721), zmienionym rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 822), z dnia 20 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 239), z dnia 27 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 307) oraz 2 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 389) wprowadza się następujące zmiany dla komunikacji wewnętrznej między stacjami Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych we Lwowie, Poznaniu i Wilnie oraz w komunikacji od tych stacji do stacji pozostałych Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych:

1) w § 6:

a) pkt. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na każdą przesyłkę nadawca powinien złożyć kolei żelaznej list przewozowy nakładu kolei, drukowany na białym papierze, według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego rozporządzenia. Dla przesyłek pośpiesznych używa się tego samego wzoru w kolorze różowym”.

b) pkt. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Formularze listów przewozowych powinny być drukowane na trwałym papierze”.

c) pkt. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Listy przewozowe powinny być na dowód zgodności ich z przepisami regula-

minu niniejszego opatrzone stemplem jednego z polskich zarządów kolejowych”.

d) pkt. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rubryki listu przewozowego, nieobwiedzione linjami grubymi, wypełnia kolej żelazna, z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w p. 9 d) paragrafu niniejszego, przy wskazaniu rodzaju, numeru i cechy własności wagonu; pozostałe rubryki, obwiedzione linjami grubymi, wypełnia nadawca. Rubryki, które mają pozostać niewypełnione, nadawca powinien przekreślić”.

e) w pkt. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Użycie formularza białego lub różowego wskazuje, czy towar należy przewieźć jako przesyłkę zwyczajną, czy jako pośpieszną”.

f) w pkt. 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wszystkie części listu przewozowego oraz wtórniki (§ 8 p. 6) powinny być wypełnione równocześnie przez masę kalkową w języku polskim wyraźnie ołówkiem, na maszynie lub drukiem”.

g) w pkt. 9d) zdanie przedostatnie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli miejsce w liście przewozowym na oznaczenie zawartości przesyłki nie wystarcza, do dalszego oznaczania należy użyć osobnych dodatkowych arkuszy papieru w pięciu egzemplarzach, które powinny odpowiadać rozmiarom listu przewozowego i muszą być starannie do niego przytwierdzone oraz podpisane przez nadawcę”.

h) w pkt. 14 słowa: „na odwrotnej stronie” zastępuje się przez „w przeznaczonych na to rubryce”.

2) W § 8 pkt. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kolej żelazna obowiązana jest poświadczyc przyjęcie przesyłki i datę przyjęcia jej do przewozu na wtórniku listu przewozowego, który nadawca sporządza i składa kolei razem z listem przewozowym”.

3) W § 15 w pkt. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli nadawca pragnie być obecnym osobiście lub przez pełnomocnika przy załatwianiu powyższych formalności w drodze, wówczas powinien on oznaczyć to w liście przewozowym w rubryce „Oświadczenia nadawcy, przewidziane w Regulaminie przewozu i taryfach”, wskazując stację, gdzie formalności te mają być załatwione”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1936 r. i obowiązuje do dnia 30 czerwca 1936 r.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*